

Af Indenrigsministeren:

ad § 2.

1) 3 ad h. Redningsvæsenet.

3. Andre Udgifter forhøjes med 1,000 Rd., altsaa til 3,311 Rd. 56 $\frac{1}{2}$.
(Summen udenfor Linien 3,326 Rd. 56 $\frac{1}{2}$).
(Tiltraadt af Udvalget).

2) Smellem 7 og 8 indskydes: ad x. De kongelige Bygninger.

2. Udgifter, som vedkomme de enkelte Bygninger.
Bedligholdelse . . . . . 1,077 Rd. 42 $\frac{1}{2}$.
(Tiltraadt af Udvalgets Fleertal).

Ordføreren (H. Hage): Som af den høitærede Formand bemærket, er der af Udvalget ingen Vndringsforslag stillet til § 2. Derimod er der, efterat Betænkningen er afgivet, fra den høitærede Ministers Side, fremkommet tvende Vndringsforslag. Det ene gaaer ud paa, foruden de paa Tillægsbevillingen opførte Summer endvidere at begsære 1000 Rd. til Redningsvæsenet; denne Sum fremkommer derved, at der er medgaaet til Redningsvæsenet mere end paaregnet c. 206 Rd. til en Redningsbaad ved Agger Canal og 814 Rd. 94 $\frac{1}{2}$ til Lithographering og Trykning af Beskjendtgjørelser angaaende Redningsvæsenet i forskjellige Sprog. Det havde nemlig vist sig, at det medførte Ulemper, at fremmede Nationers Skibsførere ikke vare bekendte med de Foranstaltninger, der vare trufne i Anledning af Redningsvæsenet. For at udvide Kundskab derom blev der trykt et meget stort Antal Exemplarer i fem forskellige Sprog, og disse bleve uddeelte deels gennem Udenrigsministeriet og deels igjennem Ræmmeriet i Helsingør. Udvalget har troet at burde anbefale dette Forslag til Thingets Vedtagelse. Det andet Vndringsforslag, som er fremkommet fra den høitærede Indenrigsministers Side, angaaer Udgifter ved forskellige Bygninger, nemlig til Bedligholdelsesarbejder ved Palatserne paa Amalienborg, der, endnu medens de have staaet for særlig Regning, nemlig indtil 1ste April 1856, have medført forsøgede Udgifter. Disse Udgifter ere blevne afholdte, uden at Ministeriet dertil havde givet sit Minde. Udvalgets Fleertal har troet at burde anbefale

til Thingets Vedtagelse dette Forslag, da disse Reparationer, efter hvad der er fremkommet, maae antages at have været hensigtsmæssige. Der er vel opstaaet en Betænknelighed, nemlig den, at Reparationerne, der ikke kunde ansees for absolut nødvendige, først vare forfaldne til Udbetaling efter den 1ste April 1856, til hvilken Tid Palatserne ere overgaaede til Monarchiet. Man har imidlertid troet, at det var mindre rigtigt her at fremdrage Prægravationspørgsmaalet, da der jo kunde fremkomme lignende fra de andre Landsdele. Man har derfor ønsket, at denne Sag kunde afsluttes hermed, og Udvalgets Fleertal troer saaledes at burde anbefale Forslaget til Thingets Vedtagelse.

Erchering: Naar jeg ikke har sluttet mig til Fleertallet, ligger det ikke derved, at jeg ikke ogsaa anseer det for det Rigtigste at komme til en Afslutning om Pengespørgsmaalet og faae Pengene bevilgede, men derved, at det gaaer saa ideligt igjen; at der er en Mangel paa en god Regnskabsorden. Man bør nemlig bestemt afslutte den 31te Marts, hvoraf følger, at hvad der til den Tid er berigtiget, føres paa det foregaaende Aars Regnskab, medens det, der endnu staaer uberigtiget, føres over paa det næste Aars Regnskab, forsaavidt Beløbet bliver bevilget. Jeg skal iøvrigt ikke videre omtale Sagen paa dette Stadium, da den under Revisionen vil fremkomme meget hyppigt. Vi staae langt tilbage endnu med Hensyn til en god Regnskabsorden, og vi have i Løbet af dette Finantsaar gjort adskillige kostbare Erfaringer i saa Henseende.